

UNIVERSITATEA TIMISOARA  
BIBLIOTECA CENTRALA

85077-I.

PENTRU TOTI

Gr. Alexandrescu

Memorial de călătorie  
(Mănăstirile de peste Olt)



EDITURA

Libr. UNIVERSALA

București, Calea

EDITURII LIBRARIEI  
ALCALAY & CO.

BUCUREȘTI

7

Părinți,

Amuzați, instruiți  
pe copiii voștri,  
deșteptați în ei

**GUSTUL CITITULUI**

prin minunatele volume apărute în

**BIBLIOTECA PENTRU TOTI**

Cele mai instructive

Cele mai distractive

și

Cele mai ieftine

Frumos ilustrate

6 lei Numărul.

Cereți gratis catalogul „Bibliotecii” la Librăria  
editoare „Universala” Alcalay & Co. București,  
Calea Victoriei, 27.

BIBLIOTECA PENTRU TOTI

A. 10  
**Memorial de călătorie**

(MĂNASTIRILE DE PESTE OLT)

DE

GRIGORE M. ALEXANDRESCU

UNIVERSITATEA DIN TIMIȘOARA  
BIBLIOTECA CENTRALĂ

Vol. nr. 86077

2445  
BIBLIOTECA CENTRALA  
UNIVERSITARA  
TIMIȘOARA



02214360

BUCUREȘTI

Editura Librăriei „UNIVERSALA” Alcalay & Co.  
27, Calea Victoriei, 27

## D-lui IOAN GHICA

---

*Ca unui bun și statornic amic, cu care am petrecut o mare parte a vieții mele; cu care am vizitat,—juni amândoi și plini de iluzii pentru viitorul țării noastre,—mânăstirile de dincolo de Olt, acele multe suvenire ale măririi trecute și ale decădenței actuale a României, ce mi-au inspirat poeziile eroice cuprinse în cartea mea—îți dedic această carte, ca dovadă de amicitia și stima ce-ți păstrez; — amicitie pentru amicitia ce mi-ai arătat totdeauna, și stimă pentru necontestatele tale merite și capacități.*

---

## Câte-va cuvinte în loc de Prefață\*)

---

„Pentru ce nu publici scrierile Dumitale?„ întrebai mai deunăzi pe un bărbat, de spirit și de gust, care ține ascunse în portofoliul său mai multe manuscripte de poezii. „M'am speriat, îmi răspunse, de când am văzut atâția poeți“. Negreșit, niciodată nu am avut mai multă îndestulare, nu zic de poezie, ci de versuri. De unde vine aceasta? poate în parte din greșita idee că arta poetului ar fi mai ușoară decât a prozatorului—după cum socotim cei mai mulți, atunci când intrăm în cariera literelor cu toată încrederea juneții;— poate însă asemenea dintr'o lege înaltă, care va ca poezii se fie cele dintâiu instrumente ale geniului popoarelor, când geniul acesta începe să să deștepte. În adevăr, armonia având o atracție naturală pentru cei mai mulți oa-

---

\*) Prefața aceasta o reproducem după ediția din 1862, care cuprindea: Meditații, elegii, epistole, satire și fabule.

A se vedea No. 295—298, „Biblioteca pentru Toți“ care cuprinde toate poeziile lui Grigore Alexandrescu, însoțite de o culegere asupra vieții și operei poetului și însemnări de Em. Gârleanu.

meni, și versurile frumoase întipăriindu-se cu lesnire în memorie, toți aceia cari, la începutul civilizațiilor, simt, sau cred a simți în sufletul lor o scântee divină, aleg instrumentul acesta ca cel mai sigur, spre a-și răspândi ideile lor. De aceea poezia, e cea mai antică artă a spiritului omenesc; de aceea legile popoarelor celor antice erau scrise în versuri; de aceea în erarchia literelor poezia are un loc așa de înalt. Ea face cea mai mare parte a gloriei națiilor; și cele mai însemnate fapte, cele mai înalte descoperiri, au trebuință de ajutorul ei, ca să poată trăi. Dar cu cât arta e mai frumoasă, cu atât este mai anevoe; cu cât sunt mai rari poeții, cari au lăsat numele lor la secolii, cu atât mai numeroși aceia cari s'au pierdut în adâncul uitării. Faimosul Béranger, puternicul liric al timpilor moderni, poet popular cu aristocratice forme, și unul din capetele cele mai rezonabile ale Franței, zice că multe din cântecele sale cele mici l'au costat două și trei săptămâni de lucru; mărturisire ce dovedește câtă strășnicie trebuie să aducă un autor la compunerea scrierilor sale; căci, arta este așa de întinsă și variată, frumosul are atâtea nuanțe delicate și fugitive, lucrările imaginației au atâtea trebuință de ale rezonului, ca să poată ajunge ținta lor care este frumosul ideal, sau strălucirea adevărului, după cum zice Pla-

ton, încât nu este de mirare dacă desăvârșirea lipsește la mulți, cărora însă nu le lipsește talentul, și dacă literatura noastră mai ales, a căreia parte poetică nuse compunea până în anii din urmă decât de niște balade tradiționale, inspirații necultivate ale suferinței și ale naturii sălbatice, nu este, zic, de mirare, dacă literatura noastră n'a produs încă nici un cap d'operă, care să poată sluji de model netăgăduit; aceia nu es decât în literaturile formate, și în limbile statornicite, după cum o știu mai cu osebire toți aceia cari scriu, și prin urmare cunosc influența ce are limba asupra stilului.

Ce pot zice acum de poeziile mele? o parte din ele s'au mai tipărit la Iași, în anul 1842, și defavorul de care mă bucuram atunci a contribuit negreșit la primirea ce li s'a făcut, după cum se întâmplă ou tot ce este poprit. Retipăriind acum prefața de la cartea publicată în anul 1847, am șters pe unele, am vrut să îndreptez pe altele, și-am adăogat câteva, între care unele sujeturi istorice de un interes național, și prin urmare și mai puțin egoist; căci eu sunt din numărul acelor cari cred că poezia, pe lângă neapărata condiție de a plăcea, condiție a existenței sale, este datoare să exprime trebuințele societății, și să deștepte sentimente frumoase și nobile, cari înalță sufletul prin idei morale și divine, până în viitorul nemărginit și în anii eterni.